

HET RESTJE

Monoloog

door

RIENEKE KROESE - HEIJM

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET RESTJE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **RIENEKE KROESE - HEIJM** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2001 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **1** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSOON:

Nel - is een vrouw van rond de vijftig. Ze komt op met allerlei visspullen, onder andere een vishengel en een visstoeltje. Daarbij draagt ze een tas waarin een thermoskan zit met koffie en twee pakjes brood. Ook heeft ze een kiekje eten bij zich, een theelichtje en lucifers.

Nel: Zo, daar zijn we weer. *(ze stalt haar spullen uit naast het graf van haar man en maakt de vishengel visklaar. Haalt een leeg broodzakje van het graf en zet er een brandend theelichtje op)* Zo te zien heb je ze weer lekker laten mee eten, maar ik heb weer een nieuw pakje brood bij me... hier. *(legt het pakje brood op het graf en gooit dan haar hengel uit)* Je zult het niet geloven, maar naast me is een weduwnaar komen wonen. En als klap op de vuurpijl, zijn vrouw ligt hier ook. Hoe vind je dat schat?

Haar graf ligt niet zo dicht bij het water als die van jou. Maar jij hebt ook een heel speciaal plekje..... Ik heb hem al uitgenodigd om een keer samen met mij hier te komen vissen, maar dat vond hij niks en jij vindt dat vast ook niet zo leuk. Ik snap dat wel, maar wat moet ik dan. Ik heb niks met hem... Alhoewel. Hij heeft laatst wel mijn voortuintje een beurt gegeven. Alleen mijn voortuintje... daar had jij toch zo'n hekel aan.

Hij zag mij ploeteren en hij woonde daar toen nét. Hij zei... weet je wat hij zei? Dat al dat geploeter niet goed is voor een vrouwenrug. Zal ik het even van je overnemen vroeg hij, dat heb jij nog nooit tegen mij gezegd.

Luister je wel?

Weet je wat jij zei? Het wordt tijd dat je die eik een keer snoeit of eh... Ik zie daar wat onkruid, háál dat eens weg of je mag die rozenstruik wel eens wat mest geven.

Wat hadden wij nu eigenlijk, toch helemaal niks. Jij vond van wel, ik niet.

Jij verzweeg de dingen waar ik graag over wilde praten. Je had af en toe zo van die spinraggen in je hoofd.

Bij voorbaat dacht je al, ik vertel het haar maar niet, want stel je voor dat ze daar er de verkeerde conclusies uit trekt, dan zit ik er mee, dan moet ik me verantwoorden. Zelfs toen je wist dat je dood ging, hield jij je mond.

Jij wist dat je zou gaan... ja, het was ook een compléte verrassing. Een hard gelag... en ik maar denken dat je in een soort late midlifecrisis zat.

(zeurend) Ach, ik ben een beetje moe, ik ga maar vroeg naar bed, want ik heb zo'n hoofdpijn. *(zucht)*

Staat de Bokma koud? Ik hoor het je nog roepen. Nu ben jij koud. *(schenkt koffie in)*

Die buurman is een warm mens, weet je dat. Jij was dat soms ook, warm... maar vooral van binnen.

Je kookte zelfs met al die borrels van binnen.

Zég, als tegenprestatie maakte ik voor de buurman een jacht-schotel. Je weet wel, met van die hamlappen, uien, puree, appel en bruine bonen. Dat vond jij ook zo lekker. Met zo'n lekker vet sjuutje... O ja, het kliekje heb ik mee genomen.

Van koken houdt hij niet. Nou, dat moet ik je wel meegeven, dat deed jij wel.

Jij maakte zo van die lekkere pasta's. Macaroni met veel uien en van die lekkere sappige lasagne met heel veel gehakt en saus.....

Zeg, wat deed jij toch altijd in die koffie? Ik ben er nog steeds niet achter.

Buisman alleen, was het niet. Zout en kruidnagelen misschien?

Laatst heb ik zelfs een vanillestokje mee laten pruttelen, maar dat was het ook niet. Zelfs dat verzweg je. Ik mocht nooit kijken wat je in de koffie deed. Ik moest altijd de keuken uit.

Raar eigenlijk, ik ging gewoon.

Ik heb me eigen rotgezocht in de keukenkastjes, er staat daar van alles.

Waren het soms Italiaanse kruiden? Het had toch iets pittigs die koffie van jou. Nootmuskaat misschien of kaneel? Ik wilde dat ik jou kon oproepen, maar dan zou je nog zwijgen als het graf. Ja, je stelt me wel teleur, Henk.

Het was een mix, dat weet ik zeker, maar wat voor een mix. Wie zal het zeggen... Jij zeker niet.

Dus zoals je begrijpt. Het is me nog steeds niet gelukt om jouw bakkie koffie te zetten. Het was zo lekker en zo bijzonder... Net zoals jij.

Hé, ik geloof dat ik beet heb... Nee, toch niet.

Zelfs aan de haak hing jij bijzondere dingen. Gadver ... dit is niets voor mij, al dat wier zit in de weg ... kijk die snoek nu achter die witvisjes aanzitten. Zo hoort het en niet anders, jij viste daar ook mee. Eigenlijk heel gemeen.

Gewoon een stukje sado masochisme, zo'n vissie levend aan de haak slaan en dan maar heen en weer trekken.

Vooraf tegen de stroom in tot het niet meer bewoog en op z'n zij in het water lag, dan haalde jij het visje van het haakje af.

En jij maar zeggen dat ie wel weer snel bij zou komen als die los in het water kwam te liggen. Dan zwom die gewoon weer verder, zei je.

Het enige wat ik toen zag was dat zo'n beessie verder dreef... op zijn zij.

Ik heb je visnet eindelijk eens van de week weggegooid en verbrand. Weet je hoe? Tussen de houtskool op de barbecue. Het vlees smaakte wel gigantisch naar vis, maar ach, de herinnering aan jou en de strijd tegen het vissen met witvisjes heb ik voor me zelf overwonnen. Dan kan een ander het net ook niet meer gebruiken.

Hoeveel heb je er wel niet gevangen en in je net laten creperen, want sommigen gingen al dood voordat je ze als voer kon gebruiken. Gelukkig keken die reigers niet zo nauw, die zijn toch te lui om ze uit het water te vissen. Ze hadden wel een goede aan je, Henk, om zo'n visje voor hun snufferd gegooid te krijgen.

Weet je nog dat ik tegen je zei dat als ik een snoek zou zijn en toevallig je neus boven het water zou zien hangen, ik hem eraf zou hebben afgebeten. Weet je dat nog...

Já, dat weet je nog... maar wat je nooit heb geweten is dat ik 's nachts in je neus heb gebeten.

Ik droomde dat ik een snoek was en toen heb ik mijn wens live uitgevoerd. (*lacht*)

Je had hem toen ook zo gigantisch zitten dat je het niet eens merkte. Maar 's morgens had je zó een gok. Je dacht dat je in je slaap tegen een deurpost was aangelopen ... dit heb ik jou nog nooit verteld. (*lacht*)

Ik was die snoek, Henk, die jou zo'n kloppende neus bezorgde. Ik deed toen wat ik jou gunde. (*bijtgebaar*) HAENG! Ik werd wakker op het moment suprême, vandaar dat ik het weet.

De volgende dag zei je steeds, goh wat ben ik toch hard tegen die deurpost aangelopen.

Toen zei ik, wie zijn billen brandt moet op de blaren zitten...

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto